

for Viborg Amts 4de Balgkreds (Kjær) pegede paa de store Offre, vort Hærvæsen kostede Finantserne, saa vil jeg sige, at selv om man maa lægge en saa overordentlig høj Vægt paa de Offre, som man naturligtvis maa gjøre, uden at undervurdere, hvorfor Offret bringes, maa man dog ogsaa fra hans Standpunkt kunne være enig i, at jo tungere Offret er, jo mere maa man lægge sig paa Sinde at opnaa et Udbytte af Offeret, som svarer til det, og det opnaa vi ikke under de nuværende Forhold. Men her er et andet Hensyn, som jeg tror man have Betydning for enhver af Dem, mine Herrer, naar De fæste alle de Rytninger og Stridigheder bort fra Lanten, der som ofte bringe os til at glemme de Sager, som ligge for. Det er velbekendt, at en dygtig Armee, et godt Forsvarsvæsen ikke kan stables ved Lov og ikke kan udvikles gennem en kort Tidsfølge, selv med nok saa hensigtsmæssige Bestemmelser, og jeg vil sige, selv om nok saa dygtige Mænd staa i Spidsen for Ledelsen. Der skal meget lang Tid og en lang Tradition til for at udvikle og stable en dygtig Armee, og det er virkelig ikke alene selve Elementerne i Folket, som er det Bestemmende, det tror jeg, at Krigshistorien vil vise gennem alle Tider, det er Traditionen gennem en lang Tidsperiode, som skaber en dygtig Armee, og naar derfor et Lands Hærvæsen gaar faaledes til Grunde, som jeg tror, at man uden Overdrivelse kan sige, at vort gjør Nar efter Nar under de nuværende Forhold, gjøre vi en Ulykke, som vi ikke vilde være i Stand til at gjenoprette senere, selv om vi tage fat derpaa. Derfor kan jeg tiltræde, hvad der ogsaa blev udtalt af det ærede Medlem for Randers, at, hvor uheldigt Tidspunktet og de politiske Forhold her i Salen end kunde være for en saadan Reform, er Reformen i og for sig saa vigtig, at jeg tror, det ikke kan forsvare at skyde den ud Nar efter Nar. Jeg vil derfor opfordre til, da jeg antager, at jeg neppe vil kunne forhindre, at Sagen henvises til et Udvalg, hvad der maatte ogsaa i praktisk Henseende kan være pøsseligt, at der nedsættes et særligt Udvalg om denne Sag, og jeg vil foreslaa, at der nedsættes et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Bøffen: Det er altid uheldigt at diskutere om Hensigten, men een Ting er altid god, at Thinget er fri for at stemme over Hensigten, saa Hensigtsbetragtninger tror jeg det ærede Medlem gjør bedst i at lade ude af Sigte. Det ærede Medlem, med hvis Udtalelser jeg forøvrigt i flere Punkter kan samstemme, endte med at foreslaa et særskilt Udvalg til at behandle denne Lov, og han motiverede dette ved at sige, at Thinget har saa faa Genier til at behandle disse Sager, at det vil være nødvendigt at nedsætte to Udvalg. Han kom derfor til det Resultat, at der skulde nedsættes to Udvalg, hvert paa 15 Medlemmer. Jeg forstaaer ikke denne Motivering; naar det er vanskeligt

at staffe 15 Genier her i Forsamlingen, ser jeg ikke Andet, end at det vil være dobbelt vanskeligt at staffe 30. Jeg skal derfor tillade mig at fastholde mit Forslag om at henvise Sagen til Udvalget angaaende Spøvrnets Ordning.

Jagd: Jeg maa dog opponere mod den Fortolkning, som den ærede sidste Taler tillod sig at give mine Ord. Jeg pointerede netop i mine Udtalelser „saa alsidige Genier“, Mænd, som ere i Besiddelse af en saadan alsidig Dygtighed, at de selv i de mest forskjelligartede Sag kunne optræde med Krav paa at være Dygtigheder i den Retning, og det vil jeg gjøre opmærksom paa, dersom der blandt den sidste ærede Talers Bemærkninger findes saadanne alsidige Genier, staar det dem jo frit for at vælge disse ind i begge Udvalg. Forbi Udvalgene bestaa af 15 Medlemmer, kunne jo de samme Medlemmer godt vælges til begge Udvalg, naar der hos dem findes disse fordobbede Dygtigheder. Vi derimod paa vor Side, der ikke have Mange af den Slags, kunde nok ønske at anbringe den Smule Dygtighed, vi have, hver til sit Udvalg. Det forekommer mig altsaa, at Intet spildes ved at vælge to Udvalg, thi de Herrer, som have samlet deres Dygtighed hos saadanne kolossale Størrelser, som jeg nok veed, de ere i Besiddelse af, kunne godt vælge disse Kolosser ind i begge Udvalgene. Vi andre vælge vore Smaa-folk hver ind i sit.

Bøffen: Det ærede Medlem maa undskyldes. Til en vis Grad ere Rigsdagsmændene forpligtede til at være noget alsidige, og jeg vil paa ingen Maade unddrage det ærede Medlem denne Betegnelse, som jeg tror, han saa fuldt som nogen af os Andre kan bære. Men naar det ærede Medlem atter kommer med Argumenter for det dobbelte Udvalg, som bestaa deri, at man kan vælge de samme Medlemmer ind i begge Udvalg, tror jeg, det ærede Medlem maa have saa megen praktisk Erfaring i Rigsdagslivet, at han maa vide, at er der Noget, som vanskeliggjør Forretningssagen, er det det, at samme Medlemmer ere Medlemmer af flere Udvalg. Det bevirker i Reglen, at det næsten bliver umuligt at faae afholdt Udvalgsmøde. Det er denne gamle Erfaring, som har ført os til den Praxis i mere og mere udstrakt Grad at samle flere Lovforslag i det samme Udvalg, og jeg tror, at det er den eneste rette Praxis.

Jagd: Jeg tror dog endnu at maatte tilføje, at denne Praxis ikke har baaret meget gyldne Frugter; thi alle disse kombinerede Udvalg have ikke fremmet en eneste Sag.

Bøffen: Jeg tror, at den nye Praxis vil komme til at bære endnu ringere Frugter.